

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De moderatione in confusionibus quære[n]dis adhibenda. Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78809](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78809)

eam Laurentium motum loci celebritate, & declinare homines cupientem: *Maphee, inquit, quid mouerit? Adamus constanti gradu. Nihil enim profecimus, si reliquimus verbo mundum, nisi etiam opere declaramus. Eamus cum saccis istis ac si crucibus, & gloriosum hodie de seculo triumphum referamus. Merito ita se vicit. Vtile enim est, inquit S. Cyrillus, pro cultu Diuino pudorem deponere. Nam si causa pecunie sunt impudentes nonnulli, pro causa salutis nos decet bonam inducere impudentiam.*

61. in Carcenâ Luc. 18. 3
62. reg. futa. 10.

Sanè S. Basilii, eum, qui Religionem ingredi vult, probandum ait, An sit paratus libenter, ad omne humilitatis genus descendere (ac proinde ad illa quoque, quæ pudorem incutiunt, & nos honestè confundunt coram aliis) idque vult fieri, missa omni verecundia, ita videlicet, ut si didici-
ma quæque artificia suscipere non recuset. & c. maxime autem ei, qui à splendido aliquo vita genere, ad imitandum modestissimū humilitatis D. N. Iesu Christi exemplum festinant, munera quedam præscribi debent, de numero eorum, quæ illi sordida astimant, qui in ciuili vitâ versantur: obseruandumq; num in eis, cum omni animi alacritate, non erubescerent & inconfusibilem se Deo operarium exhibeat. Hæc Basiliius.

CAPVT SEXTVM.

De moderatione in confusioibus quærendis adhibenda.

NE in his confusioibus publicis erroribus, duorum habenda est ratio: Primum, ne fiant sine approbatione Superiorū. Superiores enim habebunt respectus personarum, quæ se confundere cupiunt, & eorum, coram quibus, sui confusioem querere volunt; tum loci & temporis, tum ipsarum confusioinum, ne suscipiantur alienæ à sui status vel ordinis spiritu, & procedendi modo, ne potius sint admittendæ, quam imitandæ, & magis destruant, quam ædificent, præsertim personas primarias, & locorum dominos, ne illis insciis & inuitis inuehantur ludicra, & bilem loco ædificationis excitent.

63. scim. 17.

Ideo in nostrâ Societate cum Reg. 40. Magistro Nouitiorum esset præscriptum, vt inter mortificationes publicas, vestes adhibeantur viliores, addit, Reg. 41. vt id fiat quantum consuetudo officiorum & personarum circumstantia patientur. Ad Superiorem recursus, præterquam quod impedit excessum in confusioibus, prodest etiam magis ad meritum & profectum in virtutibus, quia S. Dorotheus ait: *Sua sponte ad vilis quaque exercitia currere, non est admodum magni profectus, quin etiam fieri potest, vt inanis & vana sit gloria: at cum vile tibi aliquid & contemptibile præcipitur, neque repugnaueris, aut contradicis, sed cum animi mansuetudine & obedientiâ iussa capessis & facis, tum per illud sis ad profectum.*

64. Secundò, ne etiam cum licentiâ extortâ in-

discretè confusio queratur, non consentanea Apostolico spiritui, sed eremitico, suum tantum non alienum, profectum querenti. Talis erat mortificatio & confusio eorum, qui, vt confunderentur, mentiendo sibi aliquos defectus adscribebant, commemorati & laudati à Climaco. Ita enim, inquit S. Augustinus, cauenda est arrogantia (& mortificanda) ne veritas relinquatur. Incaute enim humiles sunt, iudicio S. Gregorij Papæ, qui se mendacio illaqueant, dum arrogantiam vitant. Immo mentiendo superbiunt, quia contra veritatem se erigunt, quam relinquunt.

64. tr. 41. in Ioan. 1. 26. mbr. cap. 1.

Talis erat mortificatio cuiusdam senis apud S. Climacum, qui veste reiectâ, absque vllâ passione, quippe castissimus ciuitatem circūius nudus; & alterius senis ab eodem insinuat, sed à Michæle Ilstio eius commentatore fultus descripti, quæ eum Iudex quidam, famâ eius sanctitatis motus, videre velle, ille id præsentiens, panem & caseum sumpsit in manibus, & portam Monasterij ascendit, ibiq; diuaticatis pedibus cepit manducare: quæ cum Iudex vidisset, indignatus, Hiccine est, ait Anachoreta ille de quo tanta audiuimus: contemnens eum discessit. De alio quoque senè in Vitæ PP. scribitur: Cum honoris causa ei occurrissem, quidam cum lampadibus, despolians se, vestimenta sua misit in flumen, & cepit ea lauare stans nudus: ille autem qui mimistrabat ei erubuit, & rogauit homines, dicens: Reuertimini, senex enim noster sensum perdidit, & veniens ad eum, ait illi: Abba, ad quid hoc fecisti? omnes enim qui te viderunt, dixerunt: Quia demonem habet Senex. Cui ille, & ego hæc volebam audire.

64. 6. p. 1. c. 73. Chr. S. Fran.

Talis erat mortificatio S. Francisci, qui lutum pedibus calcabat, vt honorem & venerationem fugeret, quâ illum afficere volebant: & de Fratres Iunipero scribitur, eum eodem sine pueriles lusum cum pueris luisse.

6. p. 1. c. 73. Chr. S. Fran.

Eandem ob causam S. Franciscus nudatus in platea publicâ, coram multis, retentis femoralibus, fune ad collum alligato se trahi præcepit, vsque ad laxum, quo facinorosi puniendi collocabantur, indeque cunctis audientibus se carnalem & gulosum proclamauit, teste S. Bonaventura in eius vitâ, quæ confusio viro sanctissimo coram Deo valdè profuit: sed hoc deprauato sæculo imitanda non est ab vllò.

cap. 6.

Talis erat mortificatio B. Iacoponi eius socij, qui plumis verficoloribus coopertus, fratris nuptias celebrantis domum ingressus, eas turbauit, vt scribit Ioannes Baptista Modius in eius vitâ.

His annumerari potest in hoc genere noster P. Gonzalvus Silueria, alioqui vir magnæ sanctitatis & Martyr, qui, vt scribitur à Nicolao Godigno in eius vitâ, coram Gynecæo Regina Lusitanæ Catharinæ (quod conuenerat ad audiendum eum de rebus diuinis) ex sui contemptu desiderio, veluti à potestate mentis detestus, cepit vultum variè immutare, diuersas oris & corporis induere figuras, saluam in barbâ demittere,

l. 3. cap. 6.

modio

modis mille insignem simulare fatuitatem, quanquam ars non profuit. Agnouerunt enim eum id sui confundendi studio fecisse.

Schot. in
vii. Bor-
gia.
l. 1. c. 4.
num. 10.

Reprehensionem merita est illius fratris confusio, qui in vitâ B. Borgiæ nostri scribitur præfente B. Borgiâ, vt in se flagello læuaret, ingressus cænaculum ferè nudus, quam ob rem B. Borgiâ pœnam ei inflixit.

cap. 14.

Talis fuit & illa confusio, quam refert Palladius in Historiâ Lausiaca, de Serapione Sindonite, qui quandam Virginem Romanam hortabatur, vt sublatis in humeros vestimentis propriis, mediam pertransiret nuda Urbem, & se idem facientem sequeretur, dicens: Inde se intelleturum, num verè esset mortua mundo, quemadmodum profitebatur.

Hanc ob causam prudentissimè S. P. N. Ignatius, cum efficaciter commendasset nobis, vt magni faceremus summis, momenti id esse duceremus, tanquam rem magnopere iuuantem ad vitæ spiritualis profectum, omnino & non ex parte abhorre ab omnibus, qua mundus amat & amplectitur, & admittimus, & concupisceremus quicquid Christus D. N. amauit & amplexus est, nimirum contumelias, falsa testimonia, & iniurias, pati, ac vultu haberi & existimari; subdit, ad frænandum nimium feruorem & excessum: ita tamen ne ad id illam demus occasionem. Idem Reg. 40. Magistris Nouitiorum præscribitur, ne fiant mortificationes publicæ, nisi ordinariæ iuxta Constitutiones: & inter enumeratas ibi, & hic supra, cum sit mentio vestiu viliorum, quæ gestari possunt à Nouitiis, additur eas tales esse debere quæ Religiosos deceant. Nâ si indecentes gestarentur, daretur occasio alicuius iudicij temerarij, vel irrisionis culpabilis sæcularibus ad talia pronis: quod cauendum est. Idem S. Ignatius dum in 2. par. punct. 3. mediet. de duobus vexillis, commendat abiectionem nostri & ignominiam ob Christi imitationem, subdit: deprecando tamen culpam aliorum, ne contemptus mei, tam in alicuius detrimentum, quam in offensam Dei cedat. Quod tamen intelligit de nostri contemptu quaesito, sine datâ ex parte nostrâ vllâ culpabili vel imprudenti occasione.

CAPVT SEPTIMUM.

De silentio in Confusionibus ex accusatione ortis seruando.

65. Vltimum confusionis quaerendæ modum dixi esse arctum silentium, tunc dum accusati sumus, & præsertim ad Superiores delati iniquè & reprehensè, & ab iis non interrogamur, vt quemadmodum res contigit narremus. Tunc enim silentium est omnino, & pro Christo iniquus accusato, ferenda æquo animo accusatio, & inde orta mala de nobis apud Superiores aliofue opinio & reprehensio. Hac

enim ratione, multum profectio nostræ accedit. Idem Cassianus, inter multa monita, quæ dat ad perfectionem assequendam, ponit etiam hæc: Si tibi vel cuiquam conuicia, si irrogantur iniurie, esto immobilis, & ad responsum rationis, vt mutus ausculta, semper hunc Psalmistæ versiculum in corde tuo decantans: Dixi custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua meâ. Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator aduersum me, obtusui & humiliatus sum, & filius à bonis.

Sed vt hac in re Sanctorum vestigiis insistamus, duo explicanda sunt: Primum, quibus modis silentium hoc valdè & iucundè in Dei auribus sonorum, seruandum sit. Deinde quis mentis nostræ status esse tunc debeat, dum scimus nos, siue iustè, siue iniustè, delatos, & eam ob rem vehementer nos erubescere & confundi sentimus. Quoad primum, plures quam 60. modi silentij in talibus occasionibus seruandis, suse à me explicati sunt, & Sanctorum exemplis ac dictis illustrati in alio Opusculo: hic tantum duodecim silentij modos breuiter commemorabo, quos & plures alios operæ pretium puto legi in Opusculo de modis ferendæ Christi crucis accuratè à me explicatis, in gratiam eorum, quos Deus eadem, quâ Filium suum, viâ ducit ad cælum.

Primo noli te excusare seu purgare directè, si id à te non exigitur, si non teneris sub peccato te purgare, præsertim si non auditus condemnaris.

Secundo. Dum interrogaris ab eo, qui habet ius sciendi an deliqueris, ad id tantum præcisè responde, quod sufficit ad satisfaciendum interrogatori, non commemoratis alijs rebus, vel circumstantiis, quæ magis possunt declarare innocentiam tuam, aut aduersarij culpam, nisi certò præsumas Superiorem scire velle omnes rei circumstantias, tunc enim manifestandæ essent omnes.

Admirabile præbuit huius rei exemplum ancilla Sara Agar, quæ cum fugam inisset, eò quod affligeretur à Sarâ, & inuenta ab Angelo in solitudine ac interrogata: Agar ancilla Sarai vnde venis, aut quo vadis? sicè respondit: A facie Sarai Domina mee ego fugio. Vbi S. Chrysostomus, h. 3. in Vide, inquit, quomodo citra odium meminit Domina. Gen. non dixit: male affluxit, non dixit: Grauius mihi fecit non possum ferre molestiam eius, idem fugam inij, sed solum se ipsam & fugitiuam accusauit. Sic & nos faciamus. Verum si Superior velit scire omnia prorsus, studio obedientiæ, sine desiderio vindictæ, dicenda sunt omnia. Hoc modo S. Eugenia Virgo, cum spreto sponso profugisset, seruandæ virginitatis causâ, & masculo habitu vltè inter Monachos se abdidisset, stupri accusata, coacta fateri quæ esset, tandem martyrio affecta est cruento post incrementum calumniæ.

Tertiò. Noli te purgare etiam coram iis, à quibus scis, vel suspicaris, te accusatum, sed dissimula.